

РЕШЕНИЕ

№ 2815

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20231110205401 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № F695567 от 15.03.2023 г., издадено от И.Ц.Ч. Директор на офис "Изток" в ТД на НАП София, оправомощена със Заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г., с което за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 от КСО във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2, б. „а", от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., на Х. Р. Б. с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

В жалбата се излагат доводи, че са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН да се определи нарушението като маловажно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, изпраща представител - юрисконсулт А.. В пледоарията си по същество моли за потвърждаване на наказателното постановление, претендира разноси.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

На 08.02.2023 г. по повод подаване на декларация образец №1 в офис „Изток“ при ТД на НАП София, находящ се в гр. София, бул. „Шипченски проход“ №69А, било установено, че жалбоподателят Х. Р. Б. с ЕГН *****, в качеството си на самоосигуряващо се лице по чл. 4, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) не е изпълнил задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за подаване декларация образец №1 с данни за осигурителния си доход, осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителски пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване за месец 11/2022 г., в законоустановения срок.

Всъщност крайният срок за подаване на декларация образец № 1 за месец 11/2022 г. е бил 25.12.2022 г., който е бил почивен ден, следователно срокът е бил до 29.12.2022 г. - първи работен ден. Декларация образец №1 за месец 11/2022 г. била подадена от жалбоподателя по пощата на 27.01.2023 г. и приета с вх. №1494-22-5/27.01.2023 г.

За това нарушение на Х. Р. Б. бил съставен АУАН (АУАН) сер. АН № F695567 / 08.02.2023 г. от С.Г.К. на длъжност инспектор по приходите при Териториална дирекция на НАП СОФИЯ Офис Изток за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 4, ал. 1, т. 2, б. „а“, от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. В АУАН било посочено обаче, че в конкретния случай крайният срок за подаване на декларация образец № 1 за месец 11/2022 г. е 25.12.2022 г. Декларация образец № 1 за месец 11/2022 г. е подадена по пощата на 27.01.2023 г. и приета с вх. №1494-22-5/27.01.2023 г. и актосъставителят счел, че е налице закъснение от 1 месец и 2 дни.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № F695567 от 15.03.2023 г., издадено от И.Ц.Ч. Директор на офис "Изток" в ТД на НАП София, оправомощена със Заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г., с което за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 от КСО във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2, б. „а“, от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., на Х. Р. Б. с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, в което обаче АНО приел друга крайна дата за подаване в срок на декларацията, а именно, че в конкретния случай крайният срок за подаване на декларацията за месец 11/2022 г. е 25.12.2022 г., който е бил почивен ден, следователно срокът е бил до 29.12.2022 г. - първи работен ден. Декларация образец №1 за месец 11/2022 г. била според АНО подадена по пощата на 27.01.2023 г. и приета с вх. №1494-22-5/27.01.2023 г. и е отчел закъснение от 29 дни.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел С.К., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира

изцяло показанията на разпитания свидетел, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни. Съдът обаче следва да посочи, че и в съдебно заседание актосъставителят застъпва тезата, че крайният срок за подаване на декларацията е бил до 25.12.2022г., която дата е меродавна според него за изчисляване на датата на нарушението.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка по спазването на материалния и процесуалния закон, съдът установи следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок, срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е основателна, но не и по съображенията, изложени в нея.

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.355, ал.5 от КСО, като за оправомощаването на АНО е представена и заповед от 25.08.2020г. Спазени са и сроковете за издаване на АУАН и НП, предвидени в чл.34 от ЗАНН.

Съгласно чл. 5, ал. 4. Т.1 от КСО *„Осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване;.“*

Според чл. 2, ал. 1 от Наредба МН-13/17.12.2019 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, издадена от МФ, работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларации по образец 1, съгласно приложение №1.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2, б. „а" от Наредба №Н-13/17.12.2019 г. на МФ декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция

на Националната агенция за приходите от самоосигуряващите се лица - до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните за тях.

В случаите, когато са нарушени правилата на посочената разпоредба, чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда административно наказание „глоба“ от 50 до 500 лева.

Нарушенията от този тип са от категорията на формалните. Същите се извършват чрез бездействие от страна на самоосигуряващото се лице по изпълнение на законовото му задължение да подаде нарочна декларация в законоустановения за това срок.

Съдът намира, че действително нарушението е извършено от обективна страна, доколкото в предвидения срок, който в случая е бил до 29.12.2022г. с оглед наличието на почивни дни, жалбоподателят не е изпълнил вмененото си задължение.

От субективна страна деянието е извършено виновно, при форма на вина пряк умисъл, доколкото жалбоподателят е знаел, че е имал задължение да подаде декларация в посочения срок, но въпреки това не я е подал, а е съзнавал е, че не е изпълнил законовото си задължение.

Съдът обаче намира, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на НП.

Въпреки категоричния извод на съда, че нарушение е извършено и доказано по несъмнен начин, в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение при определяне на крайния срок, до който жалбоподателят е могъл да подаде декларация, респективно датата на нарушението се изчислява противоречиво в АУАН и НП и периодът на закъснението е изчислен различно в двата документа и погрешно в АУАН, което прави и определяемата дата на нарушението различна.

В противоречие с чл. 42, ал.1 т.3 от ЗАНН в АУАН неправилно е прието, че крайният срок за подаване е бил до 25.12.2022г. и е налице закъснение от 1 месец и два дни. В случая срокът за подаване на декларацията действително следва да изтече на 25.12.2022г, но това е ден неделя (включително и Коледа) и неприсъствен ден, което означава, че задълженото лице може законосъобразно и без забава да изпълни в първия

присъствен ден след неприсъствените. Доколкото съгласно чл.154, ал.1, от КТ тази дата е и Рождество Х.во и се явява официален празник (неделя през 2022г.) същият обуславя и това, че дните до 28.12.2022г. включително са неприсъствени, доколкото, ал.2 на този член предвижда, че когато официалните празници по ал. 1, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени. В този случай срокът на жалбоподателя да подаде заявлението е до 29.12.2022г. включително. Неправилно актосъставителят е посочил, че последният срок за подаване на декаларацията е бил 25.12.2022г. Датата на нарушението е денят, следващ този, в който е можело да се подаде заявлението – 30.12.2022г. В този смисъл е и Решение № 2298 от 6.04.2017 г. на АдмС - София по адм. д. № 689/2017 г. В случая АНО не е приложил разпоредбата на чл. 183, ал. 4 от НПК (която следва да намери приложение на основание препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН), "Когато последният ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден. ". В този смисъл и Решение № 6382 от 13.11.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 7086/2020 г. Поради това неправилно е посочена датата, на която е можело законосъобразно да се изпълни и дните закъснение в АУАН и това прави непосочената в АУАН, но определяема дата на нарушението неправилна, доколкото същата би могла да се изведе единствено като 26.12.2022г., което е неправилно.

В случая в АУАН и НП се твърди да е налице административно нарушение, което се осъществява чрез бездействие. Макар и да има продължителен характер, поради своето естество, нарушението чрез бездействие има начален и краен момент. В конкретния случай осъществяването на нарушението чрез бездействие е започнало на деня, следващ този, на който изтича срокът за изпълнение. Този ден е следвало да бъде посочен в АУАН и НП като дата на начало на извършване на нарушението. С изтичане на срока, предоставен от закона, нарушението е извършено без значение дали денят е почивен, присъствен или неприсъствен. В случая дори не е посочена датата на нарушението и нейната определяемост я прави погрешна като 26.12.2022г., на която съставът на нарушение не е бил осъществен. Ангажирането на административнонаказателната отговорност на лицата е строго формален процес, при който актосъставителят следва да спази задълженията си по чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН и да посочи конкретно и вярно описание на нарушението и датата, на която то е извършено. Процесуално невъзможно е този пропуск да бъде саниран в НП, доколкото касае съществен елемент на нарушението и моментът на неговото извършване.

Административното нарушение, предмет на НП, се изразява в неизпълнение на скрепено със срок законово задължение и се осъществява чрез бездействие. Датата на извършване на нарушението е датата, следваща последния ден от срока за изпълнение на задължението. Нарушението е извършено в първия ден след изтичането на срока и създава трайно противоправно състояние /продължено нарушение/. В случая

продълженото нарушение е извършено юридически на конкретна дата - датата след изтичането на законовия срок, в който е следвало да се подаде декларацията. Касае се за нарушение, чието изпълнително деяние е под формата на бездействие и същото следва да се характеризира с начален момент – денят след срока за изпълнение на задължението до краен такъв, в който нарушението е довършено или констатирано. От това, че нарушението е продължено нарушение не следва обаче, че датата на нарушението не е съществена част от административнонаказателното обвинение. Датата на нарушението не е сред нередовностите, които могат да бъдат надлежно преодоляни чрез правилото на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Следователно грешното посочване на дата на извършване на нарушението в АУАН е в нарушение на изискванията чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН. Процесуалният пропуск е съществен. Касае се за правораздавателна административнонаказателна дейност, която е изцяло подчинена на ЗАНН, а за неуредените случаи - на НК и НПК, на основание препращащите норми на чл. 11 и чл. 84 ЗАНН. Допуснатият порок несъмнено нарушава правото на защита на санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение в началния етап на производството, респ. води до невъзможност да се определи по недвусмислен начин предметът на доказване /чл. 102 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В административнонаказателното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение, от категорията на абсолютните, което е неотстранимо. На това основание НП подлежи на отмяна. В този смисъл Решение № 1698 от 9.03.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 141/2020 г., Решение № 7699 от 9.12.2015 г. на АдмС - София по адм. д. № 9008/2015 г., Решение № 2922 от 28.04.2016 г. на АдмС - София по адм. д. № 12447/2015 г., Решение № 3614 от 04.06.2021 г. по к.а.н.д. 3327/2021 по описа на АССГ 11-ти касационен състав и други.

Отделно от това, на датата посочена в АУАН – 25.12.2022г., нарушението не е било извършено, доколкото не е бил изтекъл срокът за възможно правомерно, законосъобразно и в срок подаване на декларацията, доколкото същият изтича на 29.12.2022г., което също е основание за отмяна на НП. Не без значение и обстоятелството, че в АУАН и НП се посочват различни дни на забава, което навежда на извода, че и датите на нарушението, определяеми по двата документа, са посочени различно.

Неспазването на чл. 42, ал.1, т.3 от ЗАНН е винаги съществено нарушение, доколкото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Нещо повече, неправилното определяне на датата на нарушението пречи да се определи началният момент, от който започват да текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване

Поради изложените съображения обжалваното НП следва да бъде изцяло отменено.

Право на разноси има жалбоподателят, който не претендира такива и не доказва извършването на разноси и такива не му се следват.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № F695567 от 15.03.2023 г., издадено от И.Ц.Ч. Директор на офис "Изток" в ТД на НАП София, оправомощена със Заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г., с което за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 от КСО във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2, б. „а“, от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., на Х. Р. Б. с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____